

ЗАИНТЕРЕСИРАНОСТА НА МАЈКЛ СЕРАФИНОВ ОД САД ЗА “СТАРИОТ КРАЈ” И НЕГОВИОТ АНМГАЖМАН ВО МАКЕДОНИСТИКАТА

Предавањето на Др- Љубица Тодорова-Јанешлиева, 2007 г., Македонската академија на науките и уметностите (МАНУ), Република Македонија

Мајкл Серафинов е славист, македонист и Американец од второ колело. Неговиот дедо, родум од селото Непроштено (тетовско), по 1911 година, преку Романија, заминува за Америка.

Она што кај Серафинов изненадува, плени, па дури и восхитува е фактот што тој, кој себе си се смета за “типичен Американец” во однос на мешаното национално потекло на неговите родители е доста заинтересиран, приврзан, па дури и вљубен во татковината на својот дедо — во Македонија. Повеќе елементи и детали од неговиот досегашен живот, од неговото образование и од неговата професионална и стручна дејност и ангажираност го покажуваат и докажуваат тој факт. Затоа, во моево излагање, ќе се задржам токму на тие особености од неговиот животен пат, активности и творење.

Мајкл Џон Серафинов (Michael John Seraphinoff) е роден 1946 година во Детроит, Мичиген. Иако родителите му се родени Американци тој, по таткова линија, има македонско и романско потекло, а по мајчина потекнува од првите англиски доселеници во Нова Англија, како и швајцарско-германски доселеници со “мало потекло од едно американско индијанско племе”¹. Основното и средното образование ги завршил во родниот град, а дипломирал антропологија на Државниот универзитет Мичиген во Ист Лансинг, во Мичиген. Меѓутоа посдипломски студии решава да запише од областа на славистиката — словенски јазици и книжевности. Така магистрира и подоцна докторира на Катедра за славистика на Универзитетот Вашингтон во истоимената држава, во Сијетл и тоа на македонистичка тема: “The 19th Century Macedonian Awakening, a Study on the Life and Works of Kiril Pejčinovich” или во превод “Македонската преродба во 19-ти век- студија за животот и делата на Кирил Пејчиновиќ” објавена во САД.²

Подолго време работи како професор по англиски јазик и книжевност, а повремено и по историја и антропологија во средно училиште во малото место Оук Харбор на островот Витби, на далечниот северозапад на САД. Најчесто, по сопствен избор и желба, работи со скратено работно време за да може да и се посвети на втората своја опсесија — градинарството и сточарството. Хонорарно, како професор и инструктор работел на повеќе места. Ќе ги посочам оние релевантни за темата: асистент- истражувач на Катедрата за славистика на Универзитетот во Сијетл (1987 година), инструктор по руски јазик во гимназијата во Мукилтео (1990), професор на размена на Универзитетот во Новосибирск, Академгородок во Сибир (1993). Почнувајќи од 1997 година е испитуваач за македонски јазик за меѓународната диплома т. е. International Baccalaureate Organization од Велс,

Велика Британија, а од 2006 година член е на Комисијата за училишни програми на истата меѓународна образовна организација, односно раководител на групата одговорна за програми за светска книжевност. По покана повремено држи предавања на македонистички теми на Катедрата по славистика на која докторирал како и во други институции.

Интересно е, а и сакам да разјаснам како кај Мајкл Серафинов- Американец со подалечно македонско потекло (родителите му се родени во САД) се зачнала заинтересираноста за “стариот крај” на дедо му.

Уште во раното детство домашните му кажувале дека името го добил по деда си и му ги раскажувале спомените за него: дека се борел за ослободување на својата земја од Турците, т. е. учествувал во Илинденското востание, дека на вратот имал лузна од куршум, дека во родната земја оставил семејство — два сина и ќерка и дека починал ненадејно враќајќи се од прослава по повод ослободувањето на Македонија по војната, дека бил вешт мајстор: чевлар, фурнија, ковач и идар, дека зборувал пет јазици, итн. Така кај младиот Мајкл со години тлеело љубопитството за родната земја, за татковината на тој негов дедо, желбата да ја посети и да ги запознае своите тамошни роднини. Татко му и неговите чичковци и тетки го зборувале дома романскиот — јазикот на нивната мајка, односно бабата на Мајкл, та затоа првите сознанија за роднините во Македонија, за животот таму, за јазикот, за обичите и традицијата тој ги добил од еден свој чичко — чичко Трифун, кој бил новодојденец во Америка од некое тетовско село. Летото по дипломирањето почнал самостојно да го учи македонскиот јазик користејќи ја книгата на Р.Г.А. Де Бреј *Словенски јазици*.

“Стариот крај” Мајкл Сетрафинов прв пат го посетил летото 1973 година и тука останал шест месеци. Од тогаш, тој во Македонија престојувал, подолго или пократко, десетина пати. Меѓутоа, првата негова посета на Непроштено, Ратае, Бревница и други села во тетовско, кога имал 27 години, се чини дека била највпечатливата и најзначајната за него. Таа го допрела длабоко, го воодушевила, го восхитила, му оставила траги и како бележи самиот, влијаела врз неговиот понатамошен живот. За тоа свое искуство тој напишал три текста. Два текста напишани се и објавени во списанија во САД, додека третиот во форма на e-mail порака од Охрид дома (од октомври 2000 година), сеуште не е објавен иако го го заслужува тоа.³ Насловот на едниот, пократкиот од двата објавени во 1987 година, - “Мојот втор дом” е индикативен за чувствата на Мајкл, додека подолгиот претставува дополнета верзија на првиот. Овие написи не се само живо, автентично сведоштво за доживувањето на дедовиот “Стар крај” на овој, за мене сепак не-”типичен Американец”, туку по својата искреност и израз, наместа потсетуваат на познатите патеписи за нашите краишта, како што е на пример, описот на селската слава “Св. Никола” и придружните народни обичаи.

Во тетовско Мајкл се сретнал со и престојувал кај бројните свои роднини, со нив живеел и работел. Тие срдечно го прифатиле, го гоштивале, му го

кажувале историјатот на семејството. Тој љубел со часови да ги слуша прикажувањата и разговорите на постарите, слушал наша музика и како што му се подобрувало знаењето на македонскиот јазик се повеќе читал. Првин читал полесна литература, литература за деца и народни приказни, а подоцна почнал да чита книги за нашата историја и книжевни дела. Живеејќи на село тој ја задоволил и својата втора љубов: животот во и со природата, обработувањето земја и чувањето стока.

Иако е дипломиран антрополог Серафинов, како што кажува и самиот, никогаш не е “деташиран истражувач на својата втора култура”.⁴ Ќе се навратам накратко на погоре посочените текстови. Сите три содржат делови кои импресионираат со изразената егзалтираност за нашата земја. Овде ќе издвојам еден извадок од најновиот т.е. третиот кој е најобеман и како што веќе посочив, сеуште не е објавен. Овој текст се однесува на неговата посета на Македонија летото 2000 година и содржи одделни избрани делови од предходните два текста:

Сега кога се враќив во Америка и кога размислувам за Македонија, ѓаа сиромашна, хаотична, но секогаш ѓолку убава земја на дедо ми, сваќам дека за мене ѓаа ѓрејсѓавува вид најојување. Мислам ѓлавно на селскиоѓ живоѓ. Тоа е како нурнување со ѓелоѓо и духоѓ во еден друѓ свеѓ, свеѓ со ѓоинакви звуци, мириси, доѓири и ѓлеѓки од оние на мојата родна земја. И мислам дека ѓаа ми е ѓодарок од дедо ми.

за на крајот да напише:

Мојоѓ восхѓѓ за Македонија, дури иако ѓаа само ѓовремено ми е моја балканска веѓена земја, е нешѓо шѓо ѓрае и шѓо секогаш ми е висѓинско”.⁵

Така стнува јасно зошто Серафинов од тешко индустријализираниот Детроит се сели во еден рурален предел со речиси девствена околина и природа — на островот Витби на крајниот северозапад на САД; таму купува замјште и меѓу извишените кедрови, со свои раце си го гради сопствениот дом (октогонална куќа од дрво слична на монголски јурт) и се посветува на студии по славистика т.е. магистрира и докторира на македонистичка тема.⁶

Како што посочив предходно, докторската дисертација на Мајкл Серафинов се однесува на животот и делото на Кирил Пејчинивиќ.⁷ Во неа тој утврдува дека овој македонски деец е средишна фигура во културното будење/осознавање и преродбата во Македонија на почетокот на 19-от век, деец кој со својот живот и книжевно дело ја унапредил духовната, општествената и како пишува “етно- културната свест на православните Словени во Македонија.”⁸

Своето истражување Серафинов го засновува врз систематско, детаљно проучување на објавените книги, на ракописите и записите на Пејчинивиќ, потоа врз релативно обемната литература за него и неговото творештво напишана и објавена од српски, бугарски, руски и македонски проучувачи и

научници, врз испитување на книгите што овој наш калуѓер самиот ги користел, па дури и преку посета на местата каде што живеел и работел. Покрај придружните делови неопходни за ваков вид труд, дисертацијата ги содржи следниве поглавја: Биографија, *Огледало*, *Житие на Кнез Лазар*, *Ушешение грешним*, *Еџџафоџ* на Кирил Пејчиновиќ и Заклучок,⁹ т.е. 172 страници збиен текст. Стремејќи се за книжевното творештво на овој македонски навистина просветлен калуѓер да напише сеопфатна студија Мајкл Серафинов своето внимание го сосредоточува врз, како што покажуваат и насловите на поглавијата, самите текстови на Пејчиновиќ со цел читателите детално да ги запознае со нив и да им понуди, како вели, “нови толкувања”.¹⁰ Животот на Пејчиновиќ Серафинов го претставува до детали. Умешно користејќи познати податоци и други информации успева поглавјето за неговиот живот да го направи интересно четиво. Претставувањето, пак, на делата го спроведува на методски осмислен и утврден начин. Споредувајќи ги творбите на Пејчиновиќ со изворните текстови што ги користел, Серафинов утврдува кои делови од нив се преземени од одделни црковни текстови на старословенски јазик, а кои се негови оригинални текстови. Ја утврдува и функцијата на цитатите зависно од јазикот на кој се наведени: старословенски или македонски или обата. Така заклучува дека во *Огледало* цитатите од Библијата се наведени на три начини и тоа: само на црковнословенски јазик, или на црковнословенски и македонски или пак само на македонски јазик, додека во *Ушешение грешним* повеќето, како вели, се преведени на *македонскиоџ дијалекџ*¹¹ на Пејчиновиќ.

Дисертацијата содржи бројни долги цитати т. е. делови од текстовите на Пејчиновиќ во оригинал и во превод на англиски јазик што Серафинов самиот го направил. Тие, заедно со толкувањата и коментарите за тоа како овој наш калуѓер и просветител го насликал животот од своето време, го сочинуваат најголемиот дел од студијата.

Во однос на јазикот на оригиналните текстови на Пејчиновиќ, Серафинов ги прифаќа согледбите на научниците кои го имаат проучувано, т.е. кажува дека “тој пишувал на родниот говор на северозападна Македонија” односно Горни Полог, констатирајќи притоа дека тој негов роден говор “како што покажуваат бројните примери од неговите текстови, е изразито македонски, а не бугарски говор.”¹²

Соодветен би бил заклучокот дека докторската дисертација на Мајкл Џон Серафинов го заслужува вниманието и почитта на читателите. Таа претставува прва студија/монографија за животот и книжевното творештво на Кирил Пејчиновиќ на англиски јазик, која на славистите и останатите читатели во земјите каде се говори англиски јазик ќе им биде од полза.

Покрај докторатот Мајкл Серафинов објавил и неколку други трудови главно во македонистички едитии кај нас и во САД. Такви се: “Специјалното значење на турцизмите во делата на Кирил Пејчиновиќ — скрисна критика

на турската власт во Македонија”, потоа “Through a Child’s Eyes: the Special Role of the Child as Narrator in Macedonian Literature”, “Macedonian National Identity and Belief in Cultural Continuity from Ancient Times”¹³ и други. Првиот труд претставува доработен извадок од тогаш сеуште необјавената верзија на докторската дисертација во кој, според мое мислење, се поставува една дискутабилна теза. Во вториот Серафинов ги разгледува следниве три дела од нашата книжевност кои не сите спаѓаат во таканаречената книжевност за деца, а во кои детето ја има улогата на раскажувач и тоа *Македончејто* на Петрос. Г. Воџис, романот *Големата вода* на Живко Чинго и расказот “Игра” на Јадранка Вladoва. Тој ја застапува тезата дека детето раскажувач се користи како креативно книжевно средство со цел да се избегне негативната реакција кон искажаното, бидејќи допира до универзалните извори на човековото чувство за детското и невиното. Во овој есеј авторот вклучува подолги делови од посочените книжевни творби во сопствен превод на англиски јазик, не само заради илустрирање на сопствената теза, туку со цел кај читателот да предизвика заинтересираност за нив. Третиот труд третира прашање кое меѓу Македонците, како во земјата така и во дијаспората, во последно време станува се поактуелно и позагадно. Серафинов му пристапува и го разгледува деташирано и реалистички, од аспект на антрополог и врз примерот за сопственото мешано потекло како современ Американец, посочувајќи го воедно и примерот со други земји и народи (на пример Велика Британија, САД). Потпирајќи се на некои научни согледби од поново време, особено врз истражувањата на Илија Чашуле¹⁴ и не отфрлајќи ја прифатената теза за словенското потекло на Македонците, тој смета дека “денешните Македонци имаат антрополошка и етимолошка врска со античките Македонци” и верува дека “македонските научници — лингвисти, фолклористи, антрополози во нивните научни истражувања ќе достават докази за културното наследство од античките Македонци во денешната македонска култура.”¹⁵ Античката македонска тематика, како што ќе видиме подоцна, присутна е и во други книжевни активности, дејности и творби на Мајкл Серафинов -во преводот и во романот.

Следното, врз кое кратко ќе се задржам, се написите на Серафинов кои третираат некои наши актуелни теми, прашања и проблеми, кои на свој начин сведочат за континуираната, т.е. постојаната негова заинтересираност за животот и случувањата во Македонија и воедно се доказ за неговата определба преку “пишан збор” да го поддржи “стариот крај”, да го промовира пошироко во светот и на тој начин да му помогне. Во тој контекст издвојувам два написа, иако тематски тие немаат ништо заедничко: “Confronting Ethnic Cleansing in Tetovo-Macedonia” и “Macedonia and the Internet—the Internet to the Rescue of Threatened Cultures.” Меѓутоа, она што ги доведува во врска е користењето на Интернетот како револуционерно средство за брза и широка комуникација. Првиот напис кој се однесува на актуелната состојба во Македонија во 2001 година ставен е и достапен на Интернет, додека вториот,

кој пак, е објавен, зборува за предностите во комуникацијата при користењето на сајбер технологијата за конкретна намера и цел.¹⁶

Во “Ethnic Cleansing... ,” со датум 21 јуни 2002 година, Серафинов дава документиран приказ, односно хронологија на случувањата во тетовскиот крај во летото 2001 година — малтретирањата поединци или помали групи и извршените тортури врз Македонци- невооружени цивили, киднапирањата и вооружениот напад, зазмањето и прогонот на населението од селата Теарце, Непроштено и Лешок од страна на припадниците на ОНА. Иако меѓу малтретираните и киднапираните најверојатно имало луѓе што ги познавал, Серафинов објективно ги опишува настаните, дава конкретни податоци и имиња користејќи бројни информации достапни на Интернет од нашите весници, ТВ емисии и Извештајот на ОБСЕ. Со цел за случувањата да информира што поголем број луѓе, а особено да ги информира бројните Македонци насекаде во светот, обидувајќи се ја да разбуди нивната совест и да ги поттикне да реагираат, не само со зборови туку и конкретно да дејствуваат со пропаганда и морално и финансиски да помогнат да се сопре етничкото чистење во Западна Македонија. Овој напис на Серафинов треба да се поврзе со повеќето негови текстови- т.е. mail-пораки вклучени во книгата *Исџок-запад* на Јадранка Владова и Небојша Кнежевиќ.¹⁷ Тоа експериментален епистоларен роман кој, според рецензентката Е. Шелева, е прв од таков вид во македонската литература, љубовен роман со мистифицирано авторство. Но, за романот и текстовите на Серафинов во него ќе се произнесам во некоја друга прилика.

Насловот на вториот напис “Македонизмот и Интернетот-Интернетот во спас на загрозените култури” зборува сам за себе.¹⁸ Во него авторот тврди дека сајбер револуцијата отвара нови можности за спасување и сочувување на загрозените култури. Токму во техничката револуција тој гледа перспективи за македонскиот јазик и за македонската култура, бидејќи сега Македонците независно каде и да се наоѓаат во светот можат меѓусебе да комуницираат, да се договараат и да дејствуваат. Серафинов дава конкретни информации за линковите и областите на информирање, не пропуштајќи воедно да информира и за некои аспекти од нашето минато и да пропагира за “стариот крај”.

На крајот на кратко ќе се задржам врз преводната дејност на Мајкл Серафинов, односно за заинтересираните ќе изнесам некои корисни информации. Тој самиот има кажано дека од македонски на англиски јазик почнал да преведува во 80-сетите години на минатиот век. Првиот превод му е објавен во 1983 година во едно списание во САД. Тоа е превод на расказот “Татко” од Живко Чинго. Од тогаш, покрај други книжевни творби (пиеси, поезија) има преведено и три книги и тоа: романот на Стале Попов *Калеш Анѓа*, книгата на Александар Донски *The Descendants Of Alexander the Great of Macedon* и книшката за деца *Некои вредни сџари приказни од сџариоџи крај-*

Македонија. Сите се објавени 2004 година од страна на Македонското книжевно здружение “Тригор Прличев” од Сиднеј Австралија.¹⁹

И сосем на крај, да споменам само дека минатата година (2005) посоченото литературно здружение од Австралија го објави првиот роман на Мајкл Серафинов со наслов *Macedonian Gold*, за кој самиот вели дека е авантуристички роман и роман мистерија,²⁰ со за многумина нашинци интересна и во последно време актуелна тематика-археолошки ископувања на гробот на Александар Македонски на локалитет на територијата на денешна Македонија од страна на мешан македонско-американски тим истражувачи-професори и студенти. Без намера за романот да се искажам поопстојно, ќе посочам само дека Серафинов пишува без некои поголеми уметнички амбиции, но лесно, интересно и наместа со хумористичен тон. Доловувајќи ја работата и животот на археолошката истражувачка екипа тој успева да создаде интересно и забавно четиво кое, иако и пред се е фикција, особено на читателите кои не ја посетиле и не ја познаваат нашата земја ќе им пружи доста информации за нашата средина, нашите навики и менталитет, но воедно ќе им биде и корисен водич по нашите културно-историски споменици — особено тие во Скопје и Охрид.

И на крајот, можам да заклучам дека Мајкл Серафинов нетипичниот “типичен Американец” не само што е искрено вљубен и посветен на Македонија, туку со својата научно-стручна, преведувачка, публицистичка и творечка дејност континуирано придонесува за развитокот на македонистиката во светот.

Белешки:

¹ Види Серафинов, Мајкл. “Macedonian National Identity and Belief in Cultural Continuity from Ancient Times”, *IV Македонско-северноамериканска славистичка конференција за македонистика* : зборник.-Скопје: Универзитет “Св. Кирил и Методиј”, 2003, 183.

² Seraphinoff, Michael. *The 19th Century Macedonian Awakening, A Study of the Life and Works of Kiril Pejchinovich.*- Lanham, New York, London: University Press of America, Inc., 1996, v-xii, 1-171.

³ Seraphinoff, Michael. “ My Second Home-Sharing Macedonian Village Life, *In Context*, No. 17, NOLLA, Summer 1987, 54-55; and in *Being Global Neighbors (IC #17)*, Summer 1987. Насловот на третиот сеуште необјавен текст-може да се рече текст во ракопис е *Why I Love the Balkans* (“Зошто го сакам Балканот”), 5 стр.

- ⁴ Исказот “...I have never been a detached scientific investigator in my second culture” се среќава во двата објавени текста од 1987 година, а во малку изменета форма и во необјавениот.
- ⁵ pp. 4, 5 “... Now that I am back home in America, and as I look back at Macedonia, the poor, chaotic and ever so beautiful land of my grandfather, I realize that for me it is an immersion. I refer mainly to village life. It is like plunging, body and soul, into another world, with different sounds and smells and touches and sights than those of my native land. I also think of it as a gift from my grandfather... My delight in Macedonia, even if it is only my occasional Balkan promised land, is such a thing, and lasting and ever so real for me.
- ⁶ Едноставноста, непретенциозноста, упорноста и трудољубивоста на Мајкл како и необичната негова вљубеност во “стариот крај” на неговиот предок и руралниот живот, заедно со посветеноста на македонистиката можеби можеме да ги објасниме со неговиот наследен генетски код.
- ^{7,8} Види белешка 2. За докторската дисертација на Серафинов поопстојно се произнесувам во мојот труд “Една американска дисертација за Кирил Пејчиновиќ”, *Македонско-северноамериканска славистичка конференција за македонистика* (2: 1994: Охрид) Зборник -Скопје: “Универзитет “Св. Кирил и Методиј”, 1996, 263-269 ; Цитатот е од посочената книга на Серафинов (белешка 2), стр 129 :”...ethnic-cultural consciousness of the Orthodox Slavs of Macedonia.”
- ^{9,10} Објавената дисертација на Серафионов ги содржи следниве поглавја: List of Tables and Figures p. v; Preface, p. vii; Chapter 1. A Biography, p. 1 ; Chapter 2. *Ogledalo*, p. 15; Chapter 3. *@itie na knez Lazar*, p. 69; Chapter 4. *Utefenie grefnim*, p. 83; Chapter 5. *Kiril Pejcinovik's Epitaph Poem*, p. 121; Chapter 6. *Conclusions*, p. 129; Appendix, p. 149; List of References, p.157; Index, p.165; Ibid., p. x: “...a fresh interpretation.”
- ^{11,12} Ibid., p.113, “...are translated into his Macadonian dialect...”; p. 133, “ ...he wrote in his native dialect of northwestern Macedonia...”; “...Pejchinovik's native speech, however, as demonstrated by numerous examples from his texts, was distinctly a Macedonian, and not a Bulgarian dialect.
- ¹³ Првиот труд е објавен во *Македонско-северноамериканска славистичка конференција за македонистика* (2; 1994;Охрид). Зборник.Скопје: Универзитет “Свети Кирил и Методиј”.1996, 187-190 ; вториот во *Ohio State Occasional Papers in Slavic Studies*, OSU, Columbus, USA., а третиот во *IV Македонско-северноамериканска славистичка конференција за македонистика*, стр.. 185-190 (види белешка 8).

- ¹⁴ Авторот се навраќа на истражувањата на Илија Чашуле на бурушаскиот јазик и во својот труд неколкупати користи цитати од неговиот напис во *Македонија*, бр. 572,15 април, 2000.
- ¹⁵ Види резиме на македонски на трудот “Macedonian Nation Identity...” op.cit. str. 183, 4.
- ^{16,17} Податоците за написот “Ethnic Cleansing...” посочени се во трудов. Книгата *Исџок-зајад* на Јадранка Владова и Небојша Кнежевиќ е во издание на *Маџор* од Скопје, 2002. Таа содржи текст во авторство на Мајкл Серафинов од околу 40 страници.
- ¹⁸ Написот “Macedonism and the Internet...” објавен е во *Indiana Slavic Studies*, vol. 10, Slavica, 1999, а напишан е на Божиќ (6 јануари) 1997 година.
- ¹⁹ Popov, Stale. *The Legend of Kalesh Andja*, Macedonian Literary Association “Grigor Prlichev” - Sydney, 2000; Donski, Aleksandar, *The Descendants of Alexander the Great of Macedon* издадена од истото литературно здружение во Австралија, 2004 година и *Some Great Old Stories from the Old Country*, Publishers: Nettle Hollow, Greenbank, WA, USA and the Macedonian Literary Association “Grigor Prlichev”, Sydney Australia.
- ²⁰ Seraphinoff, Michael. *Macedonian Gold*, (a novel), издание на горе посоченото литературно здружение од Сиднеј, Австралија, во 2005 година.

MICHAEL SERAPHINOFF'S INTEREST IN 'THE OLD COUNTRY' AND HIS WORK IN THE FIELD OF MACEDONIAN STUDIES

Summary

Michael Seraphinoff (b. 1946-) is a Slavic scholar, a Macedonian studies specialist and a second generation American. After 1911 his grandfather emigrated to USA from his native village of Neproshteno.

This paper deals with the interest young Michael showed in “the Old country” i.e. the native land of his predecessors and his attempts to satisfy his curiosity by learning the language and getting acquainted with its tradition and history, and especially through the visits he made here, which as he himself has said influenced his future life. Information is given on his education, his postgraduate M.A. and doctoral studies in Slavic, i.e. Macedonian studies at the University of Washington, in Seattle, USA, as well as on his employment so far. The paper's central part deals with Seraphinoff' s Ph.D. dissertation *The 19th Century Macedonian Awakening, A Study of the Life and Works of Kiril Pejchinovich*, (University Press of America, Inc., Lanham. New York and London, 1996) i.e. its objectives, contents and results and also with some of his other works. The author of the paper concludes that Michael Seraphinoff' s Ph.D. dissertation is the first full scale study on Pejchinovich' s life and works published in English which slavic scholars and other readers will find useful and treat with attention and due respect. Writings about some acute Macedonian issues are also being presented. They show Seraphinoff' s permanent interest in the life and the actual situation in Macedonia and also his determination in his own way i.e. by making use of the written word to give support to the “Old country,” to promote it and by doing so to help it. The final part of the paper contains information on the books Seraphinoff has translated into English and a brief presentation of his first novel *Macedonian Gold* published in Australia in 2005.